RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 449/98

av den 23 februari 1998

om ändring av förordning (EEG) nr 3068/92 om införande av en slutgiltig antidumpningstull för import av kaliumklorid med ursprung i Vitryssland, Ryssland eller Ukraina

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]), nedan kallad grundförordningen,

med beaktande av det förslag som lagts fram av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén, och

med beaktande av följande:

I. FÖREGÅENDE FÖRFARANDE

(1) Genom förordning (EEG) nr 3068/92 ([2]) införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av kaliumklorid med ursprung i Vitryssland, Ryssland eller Ukraina som omfattas av KN-nummer 3104 20 10, 3104 20 50 och 3104 20 90, som bestod av skillnaden mellan ett fastställt minimipris och nettopriset för den berörda produkten fritt gemenskapens gräns oförtullat (minimipris).

(2) Genom förordning (EG) nr 643/94 ([3]), nedan kallad den förordning som är föremål för översyn, ändrade rådet förordning (EEG) nr 3068/92 såvitt gäller slutgiltiga antidumpningstullar på import av kaliumklorid med ursprung i Vitryssland, Ryssland eller Ukraina, och ändrade formen för åtgärderna till att vara en kombination av ett minimipris och en fast tullsats per ton.

II. ÖVERSYN

(3) Genom ett tillkännagivande som offentliggjordes den 5 augusti 1995 ([4]) inledde kommissionen, efter samråd med den rådgivande kommittén och i enlighet med artikel 11.3 i grundförordningen en interimsöversyn. Översynen inleddes på begäran av International Potash Company (IPC, Moskva), en rysk exportör av kaliumklorid som lämnade in begäran på följande vitryska och ryska producenters vägnar: Production Amalgamation "Belaruskali" (Soligorsk, Minsk-regionen), PLC "Silvinit" (Solikamsk, Perm-regionen) and PLC "Uralkali" (Berezniki, Perm-regionen). Klaganden hävdade att Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning hade lett till en förändring av den situation på grundval av vilken de gällande åtgärderna hade fastställts. Företaget anförde också att det 1994 hade varit nödvändigt att basera exportpriset på tillgängliga uppgifter men att företaget nu var berett att samarbeta. Företaget anförde slutligen att den form som åtgärderna getts, dvs. ett fast tullbelopp per ton kombinerat med ett minimipris, borde ses över eftersom företagets normala handel med gemenskapen förhindrades på ett oproportionerligt sätt. Översynen begränsades till att omfatta dumpning och gemenskapens intresse.

(4) Kommissionen underrättade officiellt de producenter, exportörer och importörer som den visste var berörda samt företrädarna för exportländerna och gav de direkt berörda parterna möjlighet att skriftligen lämna sina synpunkter och begära att bli hörda. Exportören, företrädarna för exportländerna, gemenskapsindustrin, importörerna och deras intresseorganisation meddelade sina synpunkter. Alla parter som så begärde hördes, och dessa är följande:

— IPC, den ryska exportören.

— Kemira Agro Oy, Helsingfors, Finland, en icke-närstående importör.

— Ferchimex N.V., Antwerpen, Belgien, en IPC närstående importör.

— European Fertilizer Import Association EFIA (den europeiska konstgödselimportföreningen).

— European association of potash producers APEP (de europeiska kaliumkloridproducenternas förening), dvs. klaganden.

(5) Kommissionen sände frågeformulär till de parter som den visste var berörda och erhöll detaljerad information från exportören, från två närstående importörer och från icke-närstående importörer i gemenskapen. Eftersom Kanada hade valts till jämförelseland skickade kommissionen även frågeformulär till kanadensiska företag som producerar den berörda produkten och erhöll detaljerade upplysningar från två av dessa.

([1]) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2331/96 (EGT L 317, 6.12.1996, s. 1).
([2]) EGT L 308, 24.10.1992, s. 41.
([3]) EGT L 80, 24.3.1994, s. 1.
([4]) EGT C 201, 5.8.1995, s. 4.

(6) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att fastställa dumpning och gemenskapens intresse. Följande ICP närstående importörer undersöktes:

— Ferchimex N.V., Antwerpen, Belgien.

— Belurs Handels GmbH, Wien, Österrike.

(7) Berörda parter underrättades skriftligen om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera en ändring av de befintliga åtgärderna. Parterna gavs också en skälig tidsfrist inom vilken de kunde inkomma med synpunkter efter offentliggörandet. Parternas muntliga och skriftliga synpunkter togs i beaktande och där så visade sig lämpligt ändrades kommissionens undersökningsresultat med hänsyn til dessa.

(8) Dumpningsundersökningen omfattade perioden från och med den 1 juli 1994 till och med den 30 juni 1995.

III. DEN PRODUKT SOM ÄR FÖREMÅL FÖR UNDERSÖKNING OCH LIKADAN PRODUKT

1. Produktbeskrivning

(9) Den berörda produkten är kaliumklorid, som vanligtvis används som gödselmedel inom jordbruket, antingen direkt, ensamt eller utblandat med andra gödselmedel eller efter bearbetning som en del av ett sammansatt gödselmedel, ett så kallat NPK-gödselmedel (kväve, fosfor, kalium). Halten av kaliumklorid varierar och uttrycks i viktprocent K_2O (den kemiska beteckningen för kaliumoxid) av den vattenfria produkten. Produkten förekommer vanligtvis i två olika kvaliteter: i standardkvalitet (även kallad pulverkvalitet), som i det här fallet utgör mer än 90 % av importen från de berörda länderna, och i granulatkvalitet. De tre grundläggande produktslagen är på grundval av halten av K_2O följande:

— Kaliumklorid innehållande högst 40 viktprocent K_2O, enligt KN-nummer 3104 20 10.

— Kaliumklorid innehållande mer än 40 men högst 62 viktprocent K_2O, enligt KN-nummer 3104 20 50.

— Kaliumklorid innehållande mer än 62 viktprocent K_2O, enligt KN-nummer 3104 20 90.

(10) Undersökningen omfattar alle kvaliteter även om mer än 94 % av importen med ursprung i de berörda länderna omfattas av KN-nummer 3104 20 50 och mer än 90 % av all kaliumklorid som säljs på gemenskapsmarknaden är av denna kvalitet. Undersökningen omfattar kaliumklorid av både standard- och granulatkvalitet.

(11) I den förordning som är föremål för översyn fastställs olika nivåer på antidumpningstullen för kaliumklorid av pulver-/standardkvalitet och av granulatkvalitet. Denna åtskillnad gjordes på grundval av antagandet att det inte förekom några andra kvaliteter än dessa två. Vid undersökningen har det emellertid framkommit att det vid ett särskilt tillfälle importerades kaliumklorid i en annan form än som granulatkvalitet eller standardkvalitet. Med beaktande av att förfarandet omfattar alla former av kaliumklorid och avsikten är att stänga alla eventuella kryphål anses det nödvändigt att göra en åtskillnad mellan kaliumklorid av ”standardkvalitet” och kaliumklorid ”av annan kvalitet än standardkvalitet” då det senare begreppet inbegriper granulatkvalitet men inte är begränsat till att endast omfatta densamma.

För att undvika att åtgärderna kringgås genom att det importeras särskilda blandningar med ett ovanligt stort innehåll av kaliumklorid, vilka inte omfattats av ovan angivna KN-nummer men som ändå kan användas som kaliumklorid, kommer sådana blandningar att betraktas som kaliumklorid ”av annan kvalitet än standardkvalitet”.

2. Likadan produkt

(12) På samma sätt som under tidigare undersökningar fann kommissionen att eftersom det inte förelåg några skillnader i de fysiska och kemiska egenskaperna hos de olika formerna och kvaliteterna av kaliumklorid kunde kaliumklorid producerad i Kanada, som valdes till jämförelseland, anses vara en likadan produkt som den produkt som exporteras från de berörda länderna, i enlighet med artikel 1.4 i grundförordningen. Dessutom är den kaliumklorid som exporteras av de tre berörda länderna likadan som den kaliumklorid som produceras av gemenskapsproducenterna.

IV. DUMPNING

1. Samarbetsvilja

(13) Producenterna i Vitryssland och Ryssland samarbetade fullt ut i undersökningen, via den gemensamma exportören i Ryssland, dvs. IPC.

(14) Ukraina samarbetade inte alls. Företrädare för Ukraina hävdade att det varken förekom någon produktion av kaliumklorid i Ukraina eller export av kaliumklorid från Ukraina under undersökningsperioden. De begärde att Ukraina skulle undantas från antidumpningsförfarandet. Emellertid visade en undersökning av tullstatistiken (Eurostat) att kaliumklorid met ursprung i Ukraina importerades till gemenskapen under undersök-

ningsperioden. Vidare framgick det av upplysningar som erhållits från flera parter att det finns minst en produktionsanläggning i Ukraina. Mot bakgrund av dessa omständigheter drogs slutsatsen att import av kaliumklorid från Ukraina inte skulle undantas från den nuvarande översynen.

2. **Jämförelseland**

(15) Eftersom de berörda länderna är länder som inte har marknadsekonomi enligt artikel 2.7 i grundförordningen skall normalvärdet fastställas på grundval av uppgifter som erhållits i ett lämpligt tredje land med marknadsekonomi där produkten produceras och säljs. I sitt tillkännagivande om inledande av ett förfarande föreslog kommissionen Kanada som ett lämpligt jämförelseland, av följande orsaker:

— Kanada var den största producenten och exportören av kaliumklorid i världen och låg långt före Vitryssland, Ryssland och Ukraina.

— Det rådde normala konkurrensvillkor på den kanadensiska hemmamarknaden för den berörda produkten.

— Det fanns stora likheter mellan Kanada och de berörda länderna vad gäller tillverkningsprocessen och tillgången på råmaterial.

— Kanada hade använts i tidigare undersökningar och förhållandena hade inte förändrats i någon avsevärd utsträckning.

(16) IPC godkände valet av Kanada som jämförelseland. IPC motsatte sig emellertid att alla avgöranden eventuellt skulle komma att baseras på ett enda kanadensiskt företag, dvs. Potash Company of Canada (nedan kallat Potacan), eftersom man hävdade att detta hade anknytningar till de europeiska producenterna och därför inte skulle vara representativt för den kanadensiska marknaden.Kommissionen försökte upprätta samarbete med andra kanadensiska producenter, särskilt med Potash Corporation of Saskatchewan (nedan kallad PCS) som är världens största producent av kaliumklorid. Även om PCS inte gick med på att samarbeta i den föregående undersökningen var företaget nu berett att tillhandahålla upplysningar beträffande gruvornas beskaffenhet i Kanada, priser på kaliumklorid, transportkostnader och om hur den nordamerikanska marknaden för kaliumklorid är organiserad. De upplysningar som erhölls på detta vis och sedan verifierades användes för att kontrollera och bekräfta de upplysningar som erhållits från Potacan samt för att beräkna de genomsnittliga transportkostnaderna.

(17) Det bör nämnas att förstainstansrätten i sin dom av den 28 september 1995 i mål T-164/94 Ferchimex mot rådet [1] bekräftade att institutionerna inte hade agerat illegalt när man använde Kanada som jämförelseland i förfarandet, ej heller när man använde upplysningar från Potacan.

3. **Normalvärde**

(18) Som anges ovan beräknades normalvärdet på grundval av de uppgifter som kontrollerats på plats hos det kanadensiska företaget, dvs. Potash Company of Canada Ltd. (Potacan), Toronto som samarbetade fullt ut i undersökningen, som även inbegrep Potacans tillverkningsföretag Potacan Mining Company (PMC), Saint John.

(19) Kommissionen fastställde först huruvida Potacans sammanlagda försäljning av kalkumklorid på den kanadensiska marknaden var representativ i förhållande till IPC:s sammanlagda export av kaliumklorid till gemenskapen, både vad gäller kaliumklorid med ursprung i Vitryssland och i Ryssland. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen ansågs den kanadensiska försäljningen vara representativ om den sammanlagda försäljningsvolymen för kaliumklorid motsvarade minst 5 % av IPC:s sammanlagda försäljningsvolym till gemenskapen (det så kallade allmänna 5 %-testet). Kriterierna i allmänna 5 %-testet var uppfyllda.

(20) Kommissionen undersökte sedan huruvida den kaliumklorid som produceras och säljs i Kanada av Potacan kunde anses vara identisk eller direkt jämförbar med den kaliumklorid som säljs på export till gemenskapen av IPC. Potacans och IPC:s kaliumklorid i standard-/pulverform ansågs vara jämförbara produkter och så även Potacans och IPC:s kaliumklorid i granulatform eftersom den inom var och en av kvaliteterna hade samma kemiska och fysiska egenskaper.

(21) För var och en av de kvaliteter av kaliumklorid som Potacan säljer på den kanadensiska marknaden, dvs. kaliumklorid i standard-/pulverform eller granulatform, fastställde kommissionen huruvida Potacans försäljning på den kanadensiska marknaden var tillräckligt representativ i den mening som avses i artikel 2.2 i grundförordningen. Den kanadensiska försäljningen av en viss typ eller kvalitet av kaliumklorid ansågs vara tillräckligt representativ när Potacans försäljningsvolym för just den kvaliteten av kaliumklorid på den kanadensiska marknaden under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av IPC:s försäljningsvolym av samma kvalitet på export till gemenskapen.

Försälningen av kaliumklorid i granulatform på den kanadensiska marknaden ansågs vara representativ.

[1] Mål T-164/94, Ferchimex SA mot rådet, [1995] REG II-2681.

Försäljningen av kaliumklorid i standardform på den kanadensiska marknaden ansågs inte vara representativ. Därför adderades Potacans försäljning av kaliumklorid i standardform på den amerikanska marknaden, på samma sätt som i den föregående undersökningen, med dess försäljning på den kanadensiska marknaden, eftersom den nordamerikanska marknaden, nedan kallad ”kanadensiska och amerikanska marknaden”, kan betraktas som en enda marknad för kaliumklorid. Vidare var den kaliumklorid i standardform som Potacan producerade och sålde på den amerikanska marknaden identisk med den kaliumklorid i standardform som Potacan sålde på den kanadensiska marknaden och således en likadan produkt i förhållande till den kaliumklorid i standardform som såldes på export till gemenskapen av IPC. Försäljningen av kaliumklorid i standardform på den nordamerikanska marknaden ansågs vara representativ.

(22) Kommissionen undersökte slutligen huruvida Potacans försäljning av kaliumklorid i granulatform i Kanada och dess försäljning av kaliumklorid i standardform i Nordamerika skulle kunna anses utgöra normal handel genom en granskning av hur stor del av försäljningen av kvaliteterna i fråga som var lönsam.

Den mängd kaliumklorid i granulatform som såldes till försäljningsnettopriser som var samma som eller högre än den beräknade produktionskostnaden (vinstgivande försäljning) utgjorde mer än 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för denna kvalitet. Vad gäller kaliumklorid i granulatform fastställdes normalvärdet således på det faktiska kanadensiska priset, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna för all Potacans försäljning av kaliumklorid i granulatform i Kanada under undersökningsperioden, oavsett om denna gav vinst eller ej.

Den mängd kaliumklorid i standardform som såldes till försäljningsnettopriser som var samma som eller högre än den beräknade produktionskostnaden (vinstgivande försäljning) utgjorde mindre än 80 % men mer än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för denna kvalitet. Vad gäller kaliumklorid i standardform fastställdes normalvärdet således på grundval av det faktiska nordamerikanska priset, beräknat som ett vägt genomsnitt av enbart den vinstgivande försäljningen.

4. **Exportpriser**

(23) Den enda exportör som samarbetade i undersökningen var IPC. Därför bedömdes exportpriserna, både vad gäller Vitryssland och Ryssland, på grundval av de upplysningar som lämnades av IPC. Två oberoende importörer, BASF AG, Tyskland och Kemira Agro OY, Finland, samarbetade också i undersökningen och de upplysningar som dessa lämnade användes också för att fastställa IPC:s exportpriser. Vad gäller Ukraina som inte samarbetade i undersökningen var det inte möjligt att fastställa något separat exportpris och kommissionen använde tillgängliga uppgifter, dvs. de uppgifter som tillhandahållits av IPC.

(24) IPC:s förosäljning på gemenskapsmarknaden skedde dels via två närstående importörer, Ferchimex och Belurs, och delvis direkt till oberoende kunder.

I alla de fall då kaliumklorid exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas. I fall där exportprodukten såldes till en närstående part konstruerades exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen, dvs. på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången såldes vidare till en oberoende köpare. I dessa fall gjordes justeringar för alla omkostnader som tillkommer mellan importen och återförsäljningen, samt förväntad vinst, för att möjliggöra att det fastställs ett tillförlitligt exportpris vid gemenskapens gräns. På grundval av undersökningsresultaten ansågs det lämpligt med en vinstmarginal på 5 % mot bakgrund av de funktioner som fylls av de närstående importörerna.

(25) Under undersökningsperioden skedde huvuddelen av införseln av kaliumklorid till gemenskapsmarknaden enligt förfarandet för aktiv förädling. Vidare övergick en stor mängd kaliumklorid i granulatform till fri omsättning i gemenskapen utan att deklareras som kaliumklorid i standardform eller som kaliumklorid i granulatform vilket medförde att denna omfattades av ett annat KN-nummer som inte omfattades av någon antidumpningstull. Undersökningen visade att detta parti hade sålts som vanlig kaliumklorid och det föreföll som om den även användes som sådan. Följaktligen beslutades att denna försäljning av kaliumklorid skulle inbegripas i beräkningen av IPC:s exportpris tillsammans med kaliumklorid avsedd för aktiv förädling, eftersom båda omfattades av varubeskrivningen enligt kapitel III a i den förordning som är föremål för översyn.

5. **Jämförelse**

(26) I syfte att säkerställa en rättvis jämförelse mellan exportpriset och normalvärdet togs det i form av justeringar hänsyn till olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet, i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen.

Justeringar beviljades om begäran om sådana lämnades inom den föreskrivna tidsramen och om den berörda parten kunde bevisa vilken effekt de påstådda olikheterna fick för priserna och dessas jämförbarhet.

a) *Justeringar*

(27) Justeringar för skillnader i transport-, försäkrings- och hanteringskostnader, kredit, rabatter och provisioner har beviljats då så visat sig tillämpligt och berättigat.

(28) IPC begärde en justering för skillnader i de fysiska egenskaperna mellan å ena sidan rysk/vitrysk kaliumklorid och å andra sidan kaliumklorid producerad i Kanada. IPC hävdade att den ryska/vitryska kaliumkloriden är av lägre kvalitet sett till fukt- och dammhalten. Kommissionen undersökte IPC:s påstående noggrant men fann att de kemiska egenskaperna och produktionsprocessen, inbegripet den klumpförebyggande behandlingen, var desamma för kaliumklorid producerad i Ryssland, Vitryssland och Kanada. Det kunde således inte beviljas några justeringar för skillander i fysiska egenskaper.

(29) Det bör påpekas att kaliumklorid är en bulkprodukt för vilken transportkostnaderna utgör en stor precentandel av försäljningspriset. Mot bakgrund av att det från de ryska och vitryska gruvorna är mycket långt till närmaste hamn eller gräns beslutades att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle göras på nivån fritt gruvan.

(30) IPC hävdade att transportkostnaderna ökat i Ryssland/Vitryssland och nu nästan nått upp till nivåer nära marknadspriser. Eftersom båda länderna betraktas som länder som inte har marknadsekonomi kunde kommissionen emellertid inte använda de ryska eller vitryska transportkostnaderna eftersom det anses att priser och kostnader, inbegripet transportkostnader, inte härrör från de normala marknadskrafterna och således inte är tillförlitliga.

(31) Å andra sidan fann man att transportpriserna för kaliumklorid i Kanada bestämdes av marknaden och att det förekommer konkurrens mellan såväl järnvägsbolagen som mellan järnvägstrafiken och landsvägstrafiken. Eftersom det förekommer konkurrens på den kanadensiska marknaden tillämpades de priser för järnvägstransport som fastställts i Kanada under undersökningen på IPC:s exportpris, proportionellt i förhållande till det beräknade avståndet mellan gruvor i OSS och exporthamnar och gränser. De på detta sätt beräknade transportkostnaderna drogs av från FOB/DAF-exportpriserna för att göra dessa jämförbara med det normalvärde som beräknats fritt gruvan.

b) *Justeringar med hänsyn till naturliga komparativa fördelar*

(32) IPC begärde justeringar av det normalvärde som konstruerats på grundval av Kanada eftersom de ryska och vitryska gruvorna åtnjöt naturliga komparativa fördelar vad gäller tillgång till råmaterial, produktionsprocessen, produktionens närhet till kunderna och produktens särskilda egenskaper, dvs. fyndigheternas storlek, gruvornas allmänna egenskaper och geografiska placering, samt slutligen malmens egenskaper.

(33) IPC gavs möjlighet att framföra sina synpunkter och både IPC och klaganden gavs flera tillfällen att kommentera den andra partens synpunkter. En expert från Canadian Ministry of National Resources (det kanadensiska ministeriet för naturtillgångar) som både IPC och gemenskapsproducenterna hade föreslagit i början av undersökningen inbjöds också att komma med synpunkter i frågan.

(34) De naturliga komparativa fördelarna bedömdes på grundval av dessas effekter på produktionskostnaderna och togs endast i beaktande i de fall då dessa effekter klart kunde påvisas och utvärderas kostnadsmässigt. Till att börja med var minornas djup och temperatur de enda faktorer som föreföll utgöra en tydlig naturlig komparativ fördel för Ryssland och Vitryssland och dessa faktorer är av mindre betydelse i jämförelse med andra faktorer som malmens kvalitet. Vad gäller minornas djup kunde IPC vidare inte påvisa några effekter på produktionskostnaderna. Malmens mineralhalt eller kvalitet var den enda faktor för vilken det gick att påvisa uppenbara effekter för produktionskostnaderna. Emellertid drogs slutsatsen att det på grund av det faktum att malmen i de ryska och vitryska gruvorna är av lägre kvalitet krävs cirka 50 % mer malm för att producera samma mängd kaliumklorid och detta får en avsevärd negativ effekt för produktionskostnaderna.

Efter att dessa olika faktorer har beaktats och på grundval av tillgängliga uppgifter kan slutsatsen dras att den naturliga komparativa fördel som de ryska och vitryska gruvornas djup utgör uppvägs av den nackdel som malmens kvalitet innebär eftersom detta, enligt en oberoende part, får större effekter för kostnaderna. Som helhet betraktat är det troligare att de ryska och vitryska gruvorna har

en samlad naturlig komparativ nackdel i förhållande till kanadensiska gruvorna. På grund av detta var en justering för naturliga komparativa fördelar för de ryska och vitryska gruvorna i förhållande till de kanadensiska gruvorna inte berättigad och kunde således inte beviljas IPC. IPC och gemenskapsproducenterna har i detalj delgivits resultaten av analysen.

6. **Dumpningsmarginal**

(35) Det fastställdes en dumpningsmarginal för vart och ett av länderna Vitryssland, Ryssland och Ukraina. Då man fann att priserna varierade beroende på tidsperiod och kund jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet med priserna för alla individuella exporttransaktioner med gemenskapen för att belysa hela omfattningen av dumpningen.

a) *Vitryssland*

(36) Uttryckt som procentandel av ”priset cif vid gemenskapens gräns” uppgår marginalen för de olika kvaliteterna till följande:

Standardkvalitet: 38,5 %

Granulatkvalitet: 58,2 %

b) *Ryssland*

(37) Uttryckt som procentandel av ”priset cif vid gemenskapens gräns” uppgår marginalen för de olika kvaliteterna till följande:

Standardkvalitet: 37,1 %

Granulatkvalitet: 48,4 %

c) *Ukraina*

(38) Mot bakgrund av Ukrainas bristande samarbete beräknades restdumpningsmarginalen på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. I syfte att undvika att bristande samarbete lönade sig användes den högsta av de beräknade dumpningsmarginalerna för varje kvalitet, dvs. följande:

Standardkvalitet: 38,5 %

Granulatkvalitet: 58,2 %

V. SKADA OCH ORSAKSSAMBAND

(39) Det gjordes ingen översyn beträffande skadeaspekten eftersom undersökningen begränsades till att omfatta dumpning och gemenskapens intresse. Avgörandena beträffande skada och orsakssamband i den föregående undersökningen är följaktligen fortfarande giltiga och skademarginalerna förblir oförändrade. Rådet bekräftar härmed avgörandena beträffande skada och orsakssamband i enlighet med den förordning som är föremål för översyn, samt nivåerna för undanröjande av skada.

VI. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. **Undersökning av gemenskapens intresse**

(40) Kommissionen undersökte vilken effekt de befintliga antidumpningsåtgärderna hade fått för de berörda parterna i avsikten att, i enlighet med artikel 21 i grundförordningen, fastställa huruvida det ligger i gemenskapens samlade intresse att fortsatt tillämpa dessa antidumpningsåtgärder.

(41) Frågeformulär skickades till följande parter:

— Den klagande industrin: Cleveland Potash Ltd (Förenade kungariket), Coposa SA (Spanien), Kali und Salz GmbH (Tyskland), SCPA (Frankrike).

— De huvudsakliga användarna av den berörda produkten i gemenskapen, dvs. tillverkare av gödselmedel: BASF AG (Tyskland), Hydro Agri SA (Belgien), DSM Agro NV (Nederländerna), Kemira Agro OY (Finland), Kemira Ince Ltd (Förenade kungariket), Kemira SA (Belgien), Kemira Denmark A/S (Danmark), IFI (Irland), Fertiberia (Spanien), Quimigal Adubos SA (Portugal), Grande Paroisse SA (Frankrike), Chemical Industries of Northern Greece SA (Grekland), Agrolinz Melamin GmbH (Österrike).

— Importörer som importerar den likadana produkten (genom dessas intresseorganisation EFIA).

Svar mottogs från följande parter:

— Tre producenter, vars produktion motsvarar mer än 80 % av den samlade produktionen av kaliumklorid i gemenskapen under 1996.

— Nio tillverkare av gödselmedel.

— Tre medlemmar av EFIA.

Vad gäller producenterna och gödselmedeltillverkarna var alla utom två av dessas inlämnade frågeformulär tillräckligt kompletta för att uppfylla kommissionens krav. Kommissionen genomförde kontrollbesök i lokalerna hos sju företag vars frågeformulär var komplett ifyllda. Av de undersökta företagen var tre producentföretag och fyra användarföretag. Således kan kommissionen anses ha undersökt en avsevärd och representativ del av användarna och producenterna inom gemenskapen och klara och tydliga slutsatser kan därför grundas på de inhämtade uppgifterna.

Av importörerna var det tre av totalt 23 medlemmar av EFIA som besvarade frågeformuläret.

2. **Marknaden för kaliumklorid**

a) *Gemenskapsindustrin*

(42) Gemenskapsindustrin utgörs av fyra producenter som alla äger en eller flera gruv- och bearbetningsanläggningar. Då industrin huvudsakligen är en gruvindustri följer att denna i hög grad är kapitalintensiv och kännetecknas av att nivån på investeringarna är hög. Konsekvensen av detta är att industrin är mycket känslig för förändringar i kapacitetsutnyttjandet och att minskad produktion leder till en omedelbar ökning av de fasta kostnaderna per enhet.

(43) Under 1996 producerade gemenskapsindustrin 4,7 miljoner ton K_2O ekvivalens till den berörda produkten. Under samma år var produktionen cirka 8 % högre än gemenskapens förbrukning, beroende på att en del exporterades.

(44) Det sammanlagda antalet konkreta arbetstillfällen inom gemenskapsindustrin uppgick till fler än 13 000 under 1996. Flertalet av dessa arbetstillfällen fanns i ekonomiskt missgynnade områden i Tyskland, Frankrike, England och Spanien, vilka kännetecknas av svaga strukturer och stor arbetslöshet.

(45) Gemenskapsindustrins marknadsandel var 81,3 % under 1996, vilket inte är någon onormal siffra för en produkt vars pris i mycket stor utsträckning påverkas av transportkostnaderna.

b) *Konsumtionen av kaliumklorid inom gemenskapen*

(46) Gemenskapens konsumtion av kaliumklorid i alla former har varit stabil under de senaste åren och låg 1992 på 4,12 miljoner ton K_2O och på 4,34 miljoner ton 1996. Cirka en tredjedel (31 %) av konsumtionen inom gemenskapen gäller i allmänhet gödselmedel av kaliumklorid i granulatform, dvs. i form av kaliumklorid (25 %) eller kaliumsulfat (6 %). Resten (69 %) är i form av sammansatta gödselmedel, i sammansättningar med nitrat och fosfat (NPK- och PK-gödselmedel).

c) *Import av kaliumklorid till EU*

(47) Importörerna, vilka är medlemmar av EFIA (den europeiska konstgödselimportföreningen) företräder två mycket olika former av handeln med kaliumklorid, handel och bulkblending, där det i det senare fallet främst gäller kaliumklorid i granulatform.

(48) Importen från de berörda länderna till gemenskapen sjönk från 944 952 ton år 1990 (75 miljoner ecu) till 273 646 ton (23,5 miljoner ecu) år 1994 och till 41 441 ton (10,5 miljoner ecu) år 1996.

(49) Den sammanlagda importen till gemenskapen från tredje land ökade från 1 097 083 ton (99,3 miljoner ecu) år 1990 till 1 179 871 ton (112,5 miljoner ecu) år 1994 och till 1 453 125 ton (150,7 miljoner ecu) år 1996.

d) *Användarindustrin*

(50) Användarindustrin består av gödselmedeltillverkare (som använder kaliumklorid av standardkvalitet) och slutanvändare, dvs. lantbrukare och bulk-blenders (som använder kaliumklorid av granulatkvalitet) inom jordbrukssektorn.

(51) Kaliumklorid är ett av de tre näringsämnen som huvudsakligen används vid tillverkningen av NPK-gödselmedel, vilka är gemenskapens gödselmedelsindustris främsta produkt. NPK-gödselmedel tillverkas genom att de grundläggande kvävekomponenterna (N) och fosfatkomponenterna (P) omvandlas till en NP-blandning genom en rad kemiska processer och i slutskedet tillsätts kaliumkloriden (K). Eftersom det är kvävekomponenten som står för den största delen av ett NPK-gödselmedels förädlingsvärde är kaliumkloridens relativa bidrag i slutskedet av tillverkningsprocessen inte stort.

Det bör påpekas att kalium kan tillsättas i NPK-gödselmedel i form av kaliumsulfat.

(52) Produktionen av gödselmedel kräver storskaliga kemiska anläggningar vilket ger vid handen att användarindustrin även är kapitalintensiv. Av särskilt vikt är att användarindustrin inom gemenskapen har tvingats göra avsevärda investeringar för att uppfylla gemenskapens miljökrav.

e) *Konsumtionen i gemenskapen av NPK-gödselmedel*

(53) Efter reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken 1992, varigenom gemenskapens samlade jordbruksmark reducerades, har konsumtionen av dessa gödselmedel varit stabil. Det bör påpekas att de tillgängliga uppgifterna gäller för gemenskapens samlade konsumtion av alla näringsämnen (N, P och K), varav de sammansatta NPK-gödselmedlen står för ungefär 40 %. Den sammanlagda konsumtionen av näringsämnen i gemenskapen ökade från 15,7 miljoner ton 1992–93 till uppskattningsvis 17,7 miljoner ton 1995–96.

(54) Det är bönderna som är slutanvändare av gödselmedel inom gemenskapen. Dessa gör i regel sina inköp av gödselmedel genom inköpskonsortier. Bönderna kan antingen använda a) gödselmedel i oblandad form, b) blandningar, dvs. enkla mekaniska blandningar av rena gödselmedel eller c) sammansatta gödselmedel, där varje enskilt granulat innehåller näringsämnen i exakt samma mängd och proportion. Oblandade gödselmedel och enkla blandningar är billigare än sammansatta gödselmedel men de senare ger en högre och konstant kvalitet.

Användningen av gödselmedel är säsongsbetingad, särskilt vad gäller kväve som mest behövs på våren. Gödselmedel står för ungefär 12 % av kostnaderna för gemenskapens bönder och därav står kaliumklorid för 1 – 2 % av de rörliga kostnaderna.

3. **De undersökta företagen**

a) *Gemenskapsindustrin*

(55) Produktionen inom gemenskapen av kaliumklorid av standardkvalitet uppgick år 1992 till 2 880 kiloton (Kt), steg år 1994 till 4 110 Kt, föll år 1996 till 3 930 Kt och förväntas år 1997 bli 4 050 Kt. Produktionen av kaliumklorid av granulatkvalitet uppgick år 1992 till 1 030 Kt, år 1994 till 2 170 Kt, år 1996 till 2 310 Kt och förväntas år 1997 bli 2 320 Kt. Den sammanlagda produktionen av kaliumklorid uppgick således år 1992 till 3 910 Kt, år 1994 till 6 280 Kt, år 1996 till 6 240 Kt och förväntas år 1997 bli 6 380 Kt.

Kapacitetsutnyttjandet försämrades mellan 1992 och 1993 och föll från 80 % under 1992 till 77 % under 1993. Sedan dess har kapacitetsutnyttjandet varit stabilt och legat på 84 %.

(56) Gemenskapsproducenternas sammanlagda försäljning av kaliumklorid inom EU steg från 2 564 Kt under år 1992 till 3 905 Kt under år 1994 och sedan till 4 127 Kt under år 1996 och förväntas nå upp till 4 223 Kt under år 1997. Härav steg försäljningen av kaliumklorid av standardkvalitet från 1 760 Kt under år 1992 till 2 455 Kt under år 1994, till 2 702 Kt under år 1996 och sjönk till 2 558 Kt under år 1997. Försäljningen av kaliumklorid av granulatkvalitet steg från 804 Kt under år 1992 till 1 450 Kt under år 1994, sjönk till 1 436 Kt under år 1996 och steg till 1 665 Kt under år 1997.

b) *Gödselmedeltillverkare*

(57) Den samarbetsvilliga industrins produktion av NPK-gödselmedel (innehållande KCl) steg från 2 383 Kt under år 1992 till 4 112 Kt under år 1994, sjönk till 3 970 Kt under år 1995 och har därefter legat kvar på samma nivå.

Kapacitetsutnyttjandet var på grundval av ett vägt genomsnitt 75 % under 1992, 65 % under 1993, 78 % under 1994 och har sedan 1995 varit 80 %.

4. **Effekter av de nuvarande antidumpningsåtgärderna**

a) *Effekter för gemenskapstillverkarna*

(58) De åtgärder som är i kraft har gagnat gemenskapsproducenterna. Som anges ovan har försäljningen och produktionen ökat avsevärt under hela perioden och en viss stabilitet har uppnåtts sedan den senaste högre antidumpningstullen infördes 1994. Investeringsnivån har också stigit, från 55 miljoner ecu år 1992 till 136 miljoner ecu år 1994, till 207 miljoner ecu år 1995 och sjönk till 144 miljoner ecu år 1996. Gemenskapsproducenternas produktivitet (uttryckt som produktionsvolym per anställd) steg stadigt vad gäller utvinningsverksamheten från ett indextal av 100 under 1992 till 121 under 1994 och till 134 under 1996 och vad gäller bearbetningsverksamheten från 100 under 1992 till 127 under 1994 och till 152 under 1996.

(59) Trots dessa tecken på hållbara resultat visar de uppgifter som står till kommissionens förfogande beträffande den vägda genomsnittliga vinstnivån på försäljningen att, även om gemenskapsindustrins ekonomiska situation har förbättrats, gick gemenskapsindustrins försäljning av kaliumklorid 1996 fortfarande med förlust. Vinsten i relation till omsättningen ökade från – 20,4 % under 1992 till – 9,6 % under 1994 men låg fortfarande på – 3,6 % under 1996. Efter ett kortvarigt uppsving vad gäller sysselsättningen mellan 1992 och 1993, då 12 500 personer var anställda i gemenskapsindustrin, har antalet anställda inom gemenskapsindustrin ständigt minskat och uppgick 1996 till 10 066 personer.

(60) Gemenskapsindustrin hävdar på det bestämdaste att åtgärderna bör finnas kvar. Industrin anför att det gjorts avsevärda investeringar för att modernisera produktionsanläggningarna samt att anställda har avskedats. Det faktum att industrin har en tung struktur (exempelvis är det omöjligt att temporärt stänga en gruva eftersom kostnaderna för att öppna den igen är så höga) och dess ekonomiska situation gör att den är sårbar för varje form av negativ prisutveckling till följd av dumpad import.

(61) Som framgår ovan har gemenskapsindustrin ökat sin produktivitet under den undersökta perioden. De samarbetsvilliga producenternas sammanlagda investeringar har också legat kvar på en relativt stabil och högre nivå efter det att antidumpningsåtgärderna infördes. Industrins export till länder utanför EU har också ökat med 55 % sedan åtgärderna infördes (från 1 126 Kt under 1993 till 1 741 Kt under 1996).

Dessa uppgifter visar hur konkurrenskraftig gemenskapsindustrin är.

(62) Av ovanstående uppgifter framgår att gemenskapsindustrins marknadsandel (80 % under 1993 mot 81,3 % under 1996) inte förändrades i någon betydande utsträckning till följd av att åtgärderna infördes. Efter det att antidumpningsåtgärderna infördes har produktionen legat kvar på en stabil högre nivå. Vad gäller import från andra tredje länder visar det faktum att de viktigaste exportländerna (Kanada, Israel och Jordanien) ökade sin export till gemenskapen från 729 Kt under 1993 till 1 440 Kt under 1996 (exporten har ökat mer än vad importen från de berörda länderna minskat efter det att åtgärderna infördes), att användare inom gemenskapen inte skurits av från alternativa leveranskällor och att gemenskapen förblivit öppen gentemot import på rättvisa villkor. Marknadsandelen för import från andra tredje länder ökade från 12,7 % under 1993 till 18,2 % under 1996. Även om den årliga importen från de berörda länderna (Ryssland, Vitryssland och Ukraina) minskade under denna tid uppgick importen ändå till sammanlagt 421 000 ton (44 miljoner ecu) mellan 1994 och 1996.

(63) På grundval av det vägda genomsnittet kan konstateras att de priser som 1996 togs ut av de samarbetsvilliga gemenskapsproducenterna ökade med 20 % (standardkvalitet) och med 18 % (granulatkvalitet) i förhållande till 1993 års priser. Uttryckt som ett index där 1993 = 100 var prisutvecklingen för standardkvaliteten 104 under år 1992, 100 under år 1993, 107 under år 1994, 115 under år 1995 och 120 under år 1996. För granulatkvaliteten var prisutvecklingen uttryckt som ett index 104 under år 1992, 100 under år 1993, 105 under år 1994, 120 under år 1995 och 118 under år 1996. I detta sammanhang bör det påpekas att den förväntade minskade efterfrågan på kaliumklorid i världen troligtvis kommer att medföra en övergripande prissänkning från 1997 och framåt.

(64) Sedan 1994 har förlusterna i relation till omsättningen av den berörda produkten minskat från −9,5 % till −6,5 % (1995) och till −3,6 % (1996). Av gemenskapsindustrins ekonomiska resultat framgår således att lönsamheten vid försäljning av den berörda produkten inte har kommit upp till den kritiska punkten ännu och detta trots att det införts åtgärder och produktiviteten har förbättrats.

(65) Således har gemenskapsindustrin, trots de fördelar som den erhållit tack vare antidumpningsåtgärderna, fortfarande varit utsatt för intensiv konkurrens från rättvis import på en öppen marknad, både på gemenskaps- och världsnivå. Även om resultaten har förbättrats befinner sig industrin fortfarande i en förlustsituation som bara skulle förvärras om industrin skulle utsättas för dumpad import från de berörda länderna.

b) *Effekter för användarna*

(66) Användarindustrin (gödselmedelindustrin) har genomgått stora förändringar under senare år och den minskade användningen av kvävebaserade gödselmedel inom gemenskapen är en av de viktigaste förändringarna tillsammans med de ökande kraven på miljöskydd. De kvantiteter av gödselmedel på kaliumkloridbas som såldes var 3 736 Kt under år 1992, 3 608 Kt under år 1993, 3 975 Kt under år 1994, 3 566 Kt under år 1995 och 3 747 Kt under år 1996. Under den omstrukturering som industrin gick igenom under perioden sjönk antalet anställda från 2 226 under år 1992 till 1 571 under år 1996. Lönsamheter ökade från och med år 1993 efter flera förlustår (−10 % vinstmarginal på omsättningen för den berörda produkten under år 1993, −5 % under år 1994 och år 1995, −1 % under år 1996 och under år 1997 förväntas lönsamheten nå nollpunktsnivån). Det har varit en ojämn utveckling vad gäller investeringar men den allmänna tendensen har varit uppåtgående (23 miljoner ecu under år 1992, 25 miljoner ecu under år 1993, 20 miljoner ecu under år 1994, 53 miljoner ecu under år 1995 and 30 miljoner ecu under år 1996).

(67) Användarindustrin har inte rapporterat några svårigheter vad gäller tillgången på kaliumklorid. Det bör påpekas att industrin fortfarande importerar kaliumklorid från de berörda länderna enligt förfarandet för aktiv förädling, varigenom det blir möjligt att tillverka gödselmedel för exportmarknaderna. Även om kaliumklorid nästan är en produkt av råvarutyp på en ganska öppen marknad såvitt gäller priset har ett flertal användare påpekat att de genom ”just in time-systemet” är förhindrade från att i alltför hög grad förlita sig på kaliumklorid som transporteras sjövägen (som kaliumkloriden från de berörda länderna) på grund av att det ofta förekommer förseningar vid sjötransport.

(68) Med undantag för en stor tillverkare som är för att åtgärderna bibehålls, är användarna i allmänhet för att åtgärderna tas bort, eftersom deras tillverkningskostnader på så vis skulle minska något. Dock framhåller användarna att även om de nuvarande åtgärderna påverkar deras kostnader är kostnaderna för kaliumklorid, som står för cirka 20 % av tillverkningskostnaderna, inte av någon avgörande betydelse i detta hänseende. Mycket viktigare effekter för deras kostnader anses priset på ammoniumnitrat ha, samt förändringar av den ekonomiska situationen av det slag som nämns ovan.

(69) Bönderna är endast i liten utsträckning direkta användare av ren kaliumklorid eftersom de allra flesta använder kaliumklorid som en del av blandade eller sammansatta gödselmedel.

Ingen konsument- eller lantbrukarorganisation har gett sig till känna under förfarandets gång. Eftersom priset på kaliumklorid steg med 20 % efter att åtgärden infördes hävdar kommissionen att den effekt som antidumpningstullen fick för bönderna utgörs av en ökning på 0,2 % till 0,4 % av de rörliga kostnaderna (under förutsättning att gödselmedeltillverkarna helt och hållet tar ut sina egna kostnadsökningar i priset till kunden). Följaktligen kan den effekt som åtgärderna fått för jordbruksproduktionens kostnadsstruktur anses vara marginell.

c) *Effekter för importörerna*

i) **Handelns åsikt**

(70) Den importörorganisation som nämns i punkt 38 är klart och tydligt motståndare till åtgärderna eftersom man påstår att gemenskapsmarknaden stängs för import från de berörda länderna. Det bör understrykas att även om importen från de berörda länderna minskade till följd av 1994 års antidumpningsåtgärder fortsatte emellertid importen inom ramen för aktiv förädling. Vidare skedde, vilket är viktigare, betydande import från länder som inte berörs av förfarandet.

ii) **Bulk-blenderindustrins åsikt**

(71) Även om företaget som lämnade synpunkter ställde sig positivt till att åtgärderna avskaffas nämnde företaget också att man inte helt och hållet kunde förlita sig på import från de berörda länderna.

5. **Effekter av att åtgärderna tas bort eller ändras**

(72) Eftersom de förhållanden som förorsakade införandet av ytterligare åtgärder 1994 inte har förändrats i någon större utsträckning (inbegripet den stagnerande försäljningen på exportörernas hemmamarknader) är det mycket troligt att resultatet av att åtgärderna ändras eller tas bort skulle bli att gemenskapsindustrin återigen lider samma skada som drabbade den innan de nuvarande åtgärderna infördes, dvs. huvudsakligen ekonomiska förluster.

6. **Slutsats angående gemenskapens intresse**

(73) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl att betrakta de nuvarande åtgärderna som varande i strid med gemenskapens intresse. Faktum är att de åtgärder som infördes 1994 har haft den önskade effekten, dvs. att de snedvridningar som orskades av konkurrensbegränsade handel har undanröjts och att gemenskapsindustrins situation har förbättrats som helhet.

Trots att det finns påståenden om motsatsen finns det inga bevis för att åtgärderna skulle ha varit skadliga för konkurrensen på gemenskapsmarknaden, till vilken den import som sker på rättvisa villkor har haft ett fullständigt fritt tillträde och faktiskt har ökat sin marknadsandel, och ej heller förefaller åtgärderna ha inverkat skadligt på användarindustrin.

Ej heller har det i undersökningen kunnat påvisas några skadliga effekter för importörerna.

(74) Det bör också påpekas att det inte föreligger några bevis för att de tre nya medlemsstaternas anslutning skulle ha gett anledning till en ändring av kommissionens avgöranden angående gemenskapens intresse i detta översynsförfarande.

VII. ÅTAGANDE

(75) IPC har lämnat tre förslag till ett åtagande i enlighet med artikel 8 i grundförordningen.

(76) Kommissionen har granskat dessa förslag ingående och tillbakavisat dem av den orsaken att åtagandena inte leder till att de skadliga effekterna av dumpning undanröjs. Mot bakgrund av den tidigare utvecklingen i det aktuella fallet står det klart att det krävs att alla förslag till åtaganden behandlas med försiktighet och det var uppenbart att det i de aktuella förslagen inte gavs tillräckliga garantier, vilket är nödvändigt för att ett åtagande skall kunna godkännas.

(77) Exportören informerades om varför åtagandena inte kunde godkännas och gavs möjlighet att lämna synpunkter.

VIII. **ÅTGÄRDER**

(78) I denna översyn har det framkommit att anslutningen av tre nya medlemsstater inte förändrar vare sig analysen av eller slutsatserna kring den dumpning som görs av exportörerna i de länder som är föremål för undersökningen. Faktum är att dumpningsmarginalen endast ändrats i liten utsträckning sedan den förra undersökningen.

(79) Därför anses det att åtgärderna även fortsättningsvis bör ges formen av ett minimipris i kombination med en särskild tull. Emellertid bör minimipriset och de fasta tullarna anpassas till avgörandena i den nuvarande undersökningen.

(80) Enligt regeln om lägsta tull skall den föreslagna antidumpningstullen vara lika med det högsta av följande belopp: det fasta belopp per ton KCI, som anges nedan för respektive typ och kvalitet eller skillnaden mellan nedan angivna minimipriser och nettopriset per ton KCI fritt gemenskapens gräns, oförtullat, för motsvarande typ och kvalitet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 1 i förordning (EEG) nr 3068/92 skall ersättas med följande:

"*Artikel 1*

1. En slutgiltig antidumpningstull införs härmed på import av kaliumklorid som omfattas av KN-nummer 3104 20 10, 3104 20 50 och 3104 20 90 med ursprung i Vitryssland, Ryssland och Ukraina.

2. Tullen skall vara lika stor som det högsta av följande belopp: det fasta belopp i ecu per ton KCI, som anges nedan för respektive typ och kvalitet eller skillnaden mellan nedan angivna minimipriser i ecu och nettopriset per ton KCI fritt gemenskapens gräns, oförtullat, för motsvarande typ och kvalitet:

VITRYSSLAND

	Kaliumklorid med en K_2O-halt av högst 40 %		Kaliumklorid med en K_2O-halt av mer än 40 % men högst 62 %		Kaliumklorid med en K_2O-halt av mer än 62 %
	Standard-kvalitet	Granulerad kvalitet och annan än standard-kvalitet	Standard-kvalitet	Granulerad kvalitet och annan än standard-kvalitet	
Taric-nummer	3104 20 10*10	3104 20 10*90	3104 20 50*10	3104 20 50*90	
Fast tull	19,51	30,84	29,51	46,65	48,19
Minimipris	71,35	79,41	107,91	120,11	124,08

RYSSLAND

	Kaliumklorid med en K_2O-halt av högst 40 %		Kaliumklorid med en K_2O-halt av mer än 40 % men högst 62 %		Kaliumklorid med en K_2O-halt av mer än 62 %
	Standard-kvalitet	Granulerad kvalitet och annan än standard-kvalitet	Standard-kvalitet	Granulerad kvalitet och annan än standard-kvalitet	
Taric-nummer	3104 20 10*10	3104 20 10*90	3104 20 50*10	3104 20 50*90	
Fast tull	19,61	26,01	29,65	39,33	40,63
Minimipris	71,35	79,41	107,91	120,11	124,08

UKRAINA

	Kaliumklorid med en K_2O-halt av högst 40 %		Kalimklorid med en K_2O-halt mer än 40 % men högst 62 %		Kaliumklorid med en K_2O-halt av mer än 62 %
	Standard-kvalitet	Granulerad kvalitet och annan än standard-kvalitet	Standard-kvalitet	Granulerad kvalitet och annan än standard-kvalitet	
Taric-nummer	3104 20 10*10	3104 20 10*90	3104 20 50*10	3104 20 50*90	
Fast tull	19,61	30,84	29,65	46,65	48,19
Minimipris	71,35	79,41	107,91	120,11	124,08

3. Vid tillämpningen av antidumpningstullen skall kaliumklorid som importeras i en sådan form att den varken klassificeras som varande av standard- eller granulerad kvalitet betraktas som varande av granulerad kvalitet och som skall omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på kaliumklorid av granulerad kvalitet.

4. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 februari 1998.

På rådets vägnar
R. COOK
Ordförande